A TATAI DER

Tata már Zsigmond király korában vizekben gazdag terület volt. Tavait száznál több forrás táplálta. A sok víz közül a horgász szem számára, a tavalyi rekordlista alapján a Derítő-tó fodrozódása a legcsillogóbb. 1996-ban 30 igazolólapot küldtek be innen szerkesztőségünkbe.

A tavat a Bánhidai Erőmű hűtőtavából érkező Által-ér hordalékának ülepítésére hozták létre, egy fákkal, bokrokkal benőtt lapályos területen. A növényzetet csak felületesen irtották ki, így valóságos víz alatti őserdő alakult ki, mely nevelte, védte az ősállományt. A 28 hektáros tavat rendszeresen alig harmincan horgászták.

Két évvel ezelőtt változás történt a tó életében, kezelését a Tatai Mezőgazdasági Rt. vette át. Azon ritka esetek egyike ez, amikor a tulajdonosváltás a horgászoknak is kedvezett, nem váltak kisemmizetté. Szárazon és vízen rekonstrukciós munkák kezdődtek: az öreg stégeket lebontották, kijavították, az Által-ér műtárgyait megerősítették, az alámosott partszakaszokat feltöltötték, az ártéri erdőket kulturált kirándulóhellyé varázsolták.

Különleges víz

A tóval való ismerkedést a keleti oldalon, az Által-ér betorkolásánál kezdjük.

Különleges víz a miénk! – kezdi a bemutatást Szikrai István ágazatvezető. – Az erőművi hűtőtóból érkező pataknak köszönhetően a tó szinte soha nem fagy be teljesen, állandóan horgászható. A halak táplálkozása, szaporodása is korábban kezdődik, mint más vizeken. Az iszapos altalaj, a gazdag vegetáció következtében a tó eltartóképessége is igen jó.

Az Által-ér felső 8 km-es és alsó 800 m-es szakasza is hozzánk tartozik, de csak az alsó szakaszt telepítjük, a felső szakaszon ősállomány található. Vannak, akik ezt a lassan áramló vizet kedvelik. Főleg kárászra, csukára horgásznak a nehezen megközelíthető, náddal szegélyezett patakban. Az „Egri ház" melletti híd alatt már a kíméleti terület kezdődik, de harcászni itt is szabad. A torkolat környékét nádas borítja. Igazi halbölcső, amit kímélünk, védünk.

Ezzel vége is a területi korlátozásnak – mutat végig az ágazatvezető a déli oldalt és az árvízmentesítő patakmedert elválasztó hosszú gáton, ahogy itt nevezik, a magas parton. A nyílt partszakasz előtti terület akadómentes, de halban gazdag. A tuskók, csökök között járatlan vendégeknek is ezt a könnyen meghorgászható területet ajánlják a halőrök.

A tó nyugati vége a legmélyebb rész, a víz néhol a 4-5 métert is eléri. Kis sziget töri meg a tó tükrét, az óriási fák alatt stégek sorakoznak. Sokan esküsznek rá, hogy itt, a tó végében vannak a legjobb helyek. A víz lassan, majd egyre gyorsulva áramlik az Által-ér műtárgyai felé. A zubogón átívelő híd alatt kavarogva rohan le, aztán megcsendesedve kanyarog tova a gyönyörű erdőben. Gyakran lelátogatnak ide a tó halai, de a márna színtáj képviselői is megtalálhatók A patakot lezáró rácsig ez a szakasz is horgászható, kellemes változatosságot nyújtva az állóvízi hallesés után.

Kapitális halak

A tó északi partján sorakozó stégeket hatalmas fenyves védi az uralkodó északi széltől. A partot öblök, félszigetek tagolják, és itt ível át a szigetre vezető híd is. A stégek sorát a halőrház és a csónakkikötő szakítja meg. A mólóról az egész tó jól belát-

